

Як бути щасливим? Стосунки з людьми

Вступ

В п'ятницю ми здійснили черговий крок до реєстрації нашої церкви. Коли ми чекали своєї черги, то я свідком як двоє молодих людей виготовляли якийсь документ про розлучення.

Коли вже вони закінчували я був приголомшений. Жіночка яка отримала папірець просто ледве себе стримувала, щоб від радості не танцювати. Фраза, яка вилетіла з її вуст вбила мене на повал: «Я ж теж маю право на щастя!»

Коли люди намагаються виправдати крах сімейних стосунків, вони найчастіше кажуть: що вони це роблять, для того, щоб бути щасливими, адже мають право на щастя.

З іншого боку побутує думка, що кожна людина має бути щасливою, і Бог існує для того, щоб бути нашим особистим «джином» - Тим, хто буде виконувати наші забаганки, і не давати згаснути приємним почуттям.

У більшості людей щастя пов'язане з обставинами. Якщо обставини сприятливі, ми щасливі. Але ж наші обставини постійно змінюються, і стають керувати нами, контролюють наші почуття. Про те, як бути щасливим незважаючи на обставини, ми говорили минулої неділі.

Що таке щастя?

Якщо запитати людей, що таке щастя? То у більшості випадків відповіді будуть такі: щастя це – мати: дівчину (хлопця), сім'ю, дітей, друзів, багатство, розкішне життя, насолоду, славу, здоров'я, приємне

товариство, кар'єру; успіх: зірок футболу, боксу та інших спортивних героїв; слухати мелодії і співи відомих співаків чи музикантів; знайомство з популярними акторами чи політиками. Цей перелік можна продовжувати ще довше. Але чи цього, чого більшість людей прагне, достатньо для повного щастя людини?

Важливо усвідомити, що не завжди можна поставити знак рівне між словами: багатий і щасливий. Якщо було б можна, то ті люди, які мають великий добробут мали б бути найщасливіші, але чому тоді найбільше самогубств стається у країнах, де найбільш високий рівень життя (але низький рівень духовності)?

Дехто вважає, що здоровий - це щасливий, але чому багато здорових людей відчують себе нещасними, а інші, які здавалось би, приречені бути нещасними (без рук, без ніг, прикуті до ліжка), все – таки випромінюють радість і чуються щасливими, і інших надихають на оптимістичне сприйняття світу? Яскравим прикладом цього є життя Ніка Вуйчіча з Австралії.

Хтось вважатиме щастям добрі діти і добра сім'я, але є багато осіб, які у смутку, навколо люблячих людей. Багато людей, одружуючись думали, що вони найщасливіша пара на планеті, але через кілька місяців, чи навіть кілька тижнів вже вважали, що вчинили велику помилку одружуючись із цією людиною і нарікали на своє життя...

Проповідь Ісуса Христа відкриває секрет як бути щасливим у стосунках з людьми? Взагалі це реально? Чи можуть люди, які часто спричиняють біль, доводять до стресу, посприяти нашому щастю?

Луки 6:27-36

27 Але вам, хто слухас, кажу: Любіть ворогів ваших; добро робіть тим, які ненавидять вас;

28 благословляйте тих, які проклинають вас; моліться за тих, які кривдять вас.

29 Тому, хто б'є тебе по щоці, підстав і другу, а від того, хто забирає в тебе одяг, не борони й сорочки.

30 Кожному, хто просить у тебе, — дай, а від того, хто забирає твоє, — не домагайся.

31 Як хочете, щоби чинили вам люди, — чиніть [і ви] їм так само.

32 А коли любите тих, хто любить вас, то яка вам благодать? Адже й грішники люблять тих, які їх люблять.

33 І коли добро чините тим, хто вам робить добро, яка вам благодать? Адже й грішники те саме чинять.

34 Коли позичаєте тим, від яких сподіваєтесь одержати, яка вам благодать? Грішники також позичають грішникам, щоб одержати стільки ж.

35 Тож любіть ворогів своїх, робіть добро, позичайте, нічого не очікуючи, — і буде вам велика нагорода: ви будете синами Всевишнього, тому що Він є добрий і до невдячних, і до злих.

36 Будьте милосердними, як і ваш Отець милосердний.

100 річного чоловіка запитали: Чим він найбільше пишається? «Ну», сказав чоловік, у мене немає жодного ворога на світі. Чудово, ви напевно дуже добра людина, сказав репортер. «Так», додав старий, я пережив кожного з них!

Хто з вас будь коли мав ворога?

Як ви ставитеся до людей, які роблять для вас зло, або проявляють відверту неприязнь?

Три заповіді

Любіть ворогів ваших

Як люди в нашому суспільстві ставляться до ворогів?

- Ми готові до війни з ворогами
- Ми плануємо та замислюємо їм смерть
- Ми гуртуємо людей проти ворога

Ісус своєю проповіддю наносить жорсткий удар для своїх слухачів.

Любити ворогів для єврея означало любити своїх окупантів. Для нас би означало, що потрібно любити москалів.

В сучасній Україні більшість українців ворогами вважають росіян. Це загальний ворог, але є вороги більш ближчі: начальник на роботі, вчитель, колишній чоловік, дружина, сусід, кредитор, лікар, колишній друг, хуліган, депутат, тощо.

Ісус каже, що це категорія людей, до яких ми маємо ставитися з любов'ю. Як можна полюбити того, кого ненавиджу, або по крайній мірі не відчуваю симпатії?

Слово, яке обрав Лука, щоб передати зміст сказаного не стосується взаємин між чоловіком і жінкою, або відносин між кращими друзями. Це відношення, яке не означає відчуття, а означає дію.

Любити – це означає мати добре ставлення до когось незалежно від його ставлення до вас.

Ісус закликає своїх послідовників прийняти рішення любити своїх ворогів, навіть коли вони мені не подобаються. Я маю так ставитися до свого ворога, щоб бути щасливим і отримати найкраще від Бога.

Як правило люди, які мають негативні відчуття до когось відчувають напругу, відчувають присутність недобррозичливців у своєму житті на кожному кроці.

Більшість обставин які забирають у нас щастя пов'язані зі стосунками з людьми. Якщо у нас є неправильне ставлення до людей, у нас буде проблема зі щастям. Щоб бути щасливим, потрібно мати правильне ставлення. Ісус у своїй проповіді відкриває секрет щасливого життя і він простий: любіть ворогів ваших!

Ісус розбиває міф про те, що обставини, люди можуть зробити мене нещасним. Нещасним мене роблять не обставини і люди, а моє ставлення до обставин і людей.

Любити ворога не означає:

- Що ми підтримуємо їх у тому що вони роблять
- Що ми є з ними друзями

Любити ворога – це зупинити цикл зла ненависті і помсти.

- Як любити ворога,
- що це означає,
- як виглядає любов до ворога на практиці?

Робіть добро тим хто вас ненавидить

Чи це означає, що ми маємо робити добро злочинцю, коли він намагається пограбувати вас, або нанести тілесні ушкодження?

Біблія не вимагає від нас дій, які допомагатимуть ворогу більше нам шкодити.

Нам потрібно дії, які допоможуть ворогу змінити своє ставлення до вас.

У вас начальник якого не можете терпіти?

Приходьте раніше трішки на роботу, затримайтесь на кілька хвилин, працюйте відповідально і якісно. Напишіть йому лист вдячності.

Ваш сусід перейшов усі межі

Пес сусіда продовжує какати на вашому подвір'ї, незважаючи на численні прохання. Ви вже думаєте де б дістати рушницю. Візьміть купіть печива, чаю і запросіть його до себе, або підіть до нього.

Якщо у вас є люди які до вас вороже ставляться, або ви відчуваєте негативне відношення до себе, моліться і подумайте, що доброго ви зробили тим, хто вас ненавидить.

У вас є ворог? Моліться і думайте цього тижня про те, що добре ви можете зробити для них.

Чому Ісус хоче, щоб ми робили добро тим, хто нас ненавидить?

Відповідь знаходиться у мотивації. Для Бога важливе наше серце, а не просто наші дії. Є люди, які роблять добро іншим від відчуття помсти. Коли вони роблять їм добро, то радіють від того, що цим людям не приємно отримувати подібне.

Є думка, що коли ми будемо робити добро ворогам, вони стануть нашими друзями. Факти свідчать, що частіше за все таке не відбудеться. Вороги рідко стають друзями.

Дехто робить добро комусь, щоб стати з ним другом.

Для того, щоб не терпіти розчарування, потрібно бути готовим робити добро навіть тоді, коли вони продовжують вас ненавидіти.

Я думаю для більшості з вас знайоме ім'я Садам Хусейн. Це був жахливий диктатор, який загубив тисячі життів мирних іракців. Американці військовими засобами знищили цей режим, мільярди доларів було витрачено на допомогу мирним мешканцям, але це не змінило ставлення іракців до американців, вони і далі вважали їх своїми ворогами. Більшість іракців стали солдатами Ісламської республіки і люто воювали з американцями в Сирії.

Думка про те, що коли робити добро вороги стануть друзями не може бути причиною для того, щоб робити добре ворогам.

Проявляючи любов до ворогів, і роблячи добро тим, хто нас ненавидить, ми показуємо Божу любов, і саме це їм може допомогти у житті змінитися.

Адже саме таке ставлення до нас показав Господь, коли підготував план нашого порятунку, коли ми навіть ще не народилися, коли чинили зло і гріх, а Він любив, прощав і давав шанс на зміни.

Друзі у нас проблеми зі своїми рідними, друзями ми не можемо проявити любов до самих близьких.

Ми ніколи не будемо ефективними у своєму християнстві, поки не засвоїмо одну важливу річ. Що християнин – той хто зданий любити.

Любити ворога – це робити добро для нього.

Як ви будете розвивати свою любов, до тих хто вас ненавидить?

Що ви можете зробити сьогодні, щоб змінити своє ставлення до людей, яким ви не подобаєтеся?

Для того, щоб бути щасливим маєте любити ви, а не чекати коли хтось буде любити вас і робити вам добро.

Одного чоловіка побачили як він плив по річці з великим собакою, якого він хотів втопити. На середині річки, чоловіку вдалося викинути собаку за борт, але той намагався повернутися в човен. Коли чоловік намагався відбиватися, він сам випав за борт. Ті хто це спостерігали були вражені тим, що зробив собака. Собака схопив господаря за пальто і витяг його на берег.

Коли хтось намагається робити вам зло, робіть взамін добро.

Благословляйте тих, хто проклинає вас

Ці слова Христа, ще більш шокуючі. Це суперечить усьому, що будь-коли говорили люди і тому, що є на практиці. Такі слова сказав лише Ісус. До цього благословляти тих хто проклинає було абсолютно не зрозумілим.

Що маєтеся на увазі благословляти? Яку роль благословіння мають у житті людей?

Було б напевно більш зручно думати, що Бог проклинає тих, хто проклинає.

Коли йдеться про цей аспект любові до ворогів потрібно врахувати той момент, що ми люди ніколи не знали і не знаємо справжньої реальності.

Те що ми бачимо і те що ми чуємо, може бути лише нашим поглядом, який може бути помилковим.

Ми не Бог, у нас немає всієї інформації, ми не можемо справедливо робити висновки. Але Бог робить це. Він може справедливо і правильно благословляти і проклинати людей.

Біблія пише про те, що Господь посилав дощі сонце на праведних і безбожних. Дощ в Біблії є одним з проявів Господнього благословення.

Ісус коли каже що потрібно благословляти ворогів, закликає нас бути схожими на Бога, який благословляє навіть тих, Хто Його не хочуть знати і проклинають.

До нас приходять листи від наших друзів, які є місіонерами в Папуа-Новій Гвінеї. Рік тому ми прочитали вражаючу історію.

Ось фото, на фото Ірина з сином і папуасами. На столі все що у них вкрали півроку назад. 20 кг рису, коробка макаронів, крекер, олію, планшет.

Іра розповідає, що злодії прийшли сьогодні вночі з покаянням: «Я хочу ходити в церкву, але мій гріх ходить за мною по-п'ятах. Я не хочу далі носити цей тягар в серці. Це вражає, бачити руку Бога, який робить чудеса в житті людей, які чинять зло для Божих дітей і справ.

Це чудовий приклад настільки важливо благословляти, тих, хто нас проклинає. Наша поведінка може змінити долю людей.

Робити добро – має відношення до наших вчинків. Благословляти тих хто проклинає, йдеться про наші слова.

Благословляти це – говорити про людей добре навіть тоді, коли на вас наговорюють, обріхують, пускають погані чутки.

Це разюче відрізняється від реальності у якій ми з вами живемо. Особливо це яскраво показують вибори, коли один кандидат говорить погане про іншого, лише заради того, щоб його обрали. Ви коли небудь чули від якогось кандидата слова благословення на користь свого суперника?

Якщо у вас є вороги, найшвидший і найкращий спосіб зробити їх більш ворожими до вас, це сказати негативні погані речі про них.

Спробуйте замість того, говорити про людей добре, навіть, якщо це ваші вороги. Знайдіть щось добре в їхньому характері, поведінці. Хваліть їх заохочуйте до доброго.

Розповідають про одного пастора, якого не любив один з мешканців міста. Він робив усе можливе, щоб принизити і перешкодити праці священика.

Одного разу цього злого чоловіка арештували за зраду і засудили до смерті. Пастор пройшов більше 150 км пішки щоб просити помилування для цього зрадника. Він говорив про добрі риси характеру, важкі життєві обставини у цього невдахи. Коли Джордж Вашингтон вислухав цю промову, сказав: Незважаючи на все добро, про яке ви говорили я не можу подарувати життя вашому другу.

Він є моїм найгіршим ворогом – промовив пастор. Ви пройшли 150 км, щоб врятувати життя ворога? Це приголомшило Вашингтона і той помилював цього бідака.

Цей пастор є чудовим прикладом того, чого вчить тут Ісус. У вас є ворог, який вам дошкуляє? Говоріть добре про таких. Благословляйте.

Розізнитися – це наша природна реакція на те, коли ми чуємо про себе новели, брехню і плітки. Ісус каже, зупинися, і дозволь Йому впоратися з цим.

Благословляйте, тих хто проклинає вас.

Моліться за тих, які кривдять вас

Я не знаю як у вас, але я борюся зі спокусою молитися про знищення моїх недоброзичливців, а не за те, щоб у них все було добре.

Але згідно Ісусових слів, ми маємо молитися за благословення і любов до наших ворогів. Так, якщо вони будуть грішити їх неодмінно буде судити Бог, але нам потрібно молитися про добро для наших ворогів.

Ісус ніколи не просив робити те, чого він сам не робив.

Після того, як Його побили, зневажили, поклали вінок з тернини, Він молиться : «Отче прости їм бо не знають що чинять»!

Степан був першим віруючим, хто застосував цей приклад на практиці. Коли помирав молився за своїх кривдників.

В Біблії є історія про життя Давида Ізраїльського царя, коли в один з найважчих моментів його життя, коли Його син пішов війною проти батька, коли хотів захопити престол. Давид змушений був тікати з Єрусалиму. По дорозі йому зустрівся чоловік, який дуже принижував гідність царя. І вже хтось з друзів Давида був готовий покінчити з цим зухвальцем. Ален Давид зупиняє його і каже дивні слова: Нехай говорить, нехай проклинає, бо так наказав йому Господь.

Ви думали про те, коли у ваше життя приходять якісь неприємності кривда, то це може бути, що Бог намагається вправити вас, і підштовхнути до подолання якогось гріха чи вчинку.

Якщо це так, то це зовсім міняє ситуацію. Замість того, щоб проклинати на взаєм, ми благословляємо і молимося за них. .

Коли у нашому житті трапляються подібні випробування, ми маємо молитися на наших ворогів. Ми маємо просити Господа, щоб Він їм відкрився.

Нам потрібно на життя дивитися Божими очима. А щоб це було можливим нам потрібно самими бути близькими з Богом. Коли ми на Божому Боці, то Бог робитиме неможливе.

Ми ніколи не будемо щасливими, коли будемо відповідати злом за зло. Коли будемо лаятися сваритися, коли будемо бажати злого для тих, хто до нас не добре ставиться.

Ти можеш відчути блаженство коли ти будеш робити добро за зло, коли будеш благословляти, коли будеш молитися за тих хто кривдить тебе.

Ті хто чинять зло можуть ніколи не змінитися, важливе те, що зміниться наше відношення.

Ми маємо благословляти і молитися за наших ворогів, бо це ми даємо Богу працювати через нас, щоб зробити нас схожими до Ісуса.

Три приклади любові до ворогів

Підстав щоку

На перший погляд здається, що Ісус каже, що коли тебе б'ють то ти не захищайся а підставляй обличчя з іншого боку.

В єврейській культурі найбільша образа та найбільш презирлива дія – це удар по щоці. Це був навмисний жест зневаги.

Є думка, що саме так виганяли євреїв з синагоги, коли вони ставали християнами.

Сьогодні цей жест схожий на те, якби хтось плюнув би в обличчя, навіть це не відображає глибини приниження, яке терпів той, хто це отримував.

Раби у часи Ісуса вважали, щоб їх бичували 39 ударів по спині, ніж хтось бив їх по обличчю.

Ляпас по обличчю був жестом нанесення глибокої образи. Якщо особа повертала щоку на іншу, то це означало, що це дуже образливо.

Якщо удар наносив не лівша, то він це міг зробити лише тильною стороною долоні. Саме такий ляпас вважався дуже образливим.

Ця дивна порада, пропонує складний вихід, адже цей ляпас це не питання фізичного насилля, а питання нанесення моральної травми. І ця травма публічна.

Коли людина підставляла другу щоку, то особа яка наносила удар, буде змушена нанести удар відкритою долонею. А цей жест, це вже апеляція до справедливості.

Коли наносився удар тильною стороною, то це наносився удар нижчому по статусу. Коли підставлявся під удар долонькою, то це визнання рівності суперника. І як правило подібний повороти подій обеззброював того, хто хотів нанести образу. Цей жест змушував того, хто вийшов за межі стати на своє місце. Поворот обличчя це заява про те, що я людина, я так як і ти створений Богом. Я рівний тобі.

Підставити щоку, - це не втрачати голову і добре ставлення до того, хто тебе ображає. Бути мудрим і правильно реагувати на життєві ситуації.

Ісус не говорить про те, що не потрібно захищатися чи чинити опір. Тут ідеться про реакцію на нанесення образи. Не потрібно реагувати на провокації. Не потрібно відповідати тим самим.

Природньо коли вас ображають, відповідати тим самим. Коли людина відповідає, то вона намагається у відповідь ще більше образити. І так до нескінченності. Коли поспостерігати коли люди сваряться, то доходить до повної втрати здорового глузду.

Що ж цим повелінням каже Ісус?

Ісус пропонує замкнути порочне коло образи. Коли тебе ображають, лише ти і тільки ти можеш зупинити це зло. Ти можеш зупинити біль і ненависть.

Коли люди не зупиняються, вони наносять образи один одному, до переможного кінця. Після якого переможців немає. Є скалічені долі, які потім святкують перемогу від того що розлучаються, адже таки способом демонструють, що мають право на щастя.

Приклад про щоку говорить про те, що коло образи потрібно зупинити. Його не можливо зупинити насильством і помстою. Його потрібно зупинити на собі, а не чекати поки хтось зупиниться.

Щоб зупинити зло, його потрібно зупинити в собі.

Приклад про сорочку

Ісус далі ще приводить один приклад того, як потрібно ставитися до ворогів. І що означає любити, благословляти і молитися за них.

Одяг – це верхній плащ, який захищав від спеки і дощу. Сорочка, це нижній одяг, практично білизна.

В часи Ісуса євреї переживали складні часи. Більшість з них були дуже бідними. Були такі, що все що у них було це те що було на них. Одяг на той час вважався дуже цінним і дорогим.

Верхній одяг був настільки важливим і цінним, що Бог у Законі звелів, що коли хтось залишить плащ під заставу, то він має бути повернутий до заходу сонця, щоб людина могла схватися від холоду і мала на чому спати.

Ця історія розповідає про можливий момент, коли римляни здирали податки, вони могли забрати в людини одяг. Це могло навіть трапитися тоді, коли якомусь солдату просто сподобалось чиесь вбрання.

Цією історією, Ісус пропонує публічно осоромити здирника або кредитора. Який обібрав людину до гола. Це жест який апелював до справедливості, але не супротивом, а таким способом протидії.

Люди в часи Ісуса обкладалися непомірними податками. В людей забирали їхню землю, власність, продавали у рабство. Число обурених і обкрадених зростало. Було чимало опору.

Коли в 66 році під час повстання то першим що зробили повстанці це спалили скарбницю у якій знаходився реєстр боржників.

Коли Ісус радить віддати все, то це означало, що людина мала іти додому голою. У той час іти голим це був не лише сором, а практично готовність понести покарання і осквернити людей навколо. Але цей сором падав на того, хто забрав усе, адже усі присутні будуть бачити хто винен у цьому всьому.

Ця рекомендація це готовність бути осоромленим, але висловити рішучий протест проти несправедливості.

Цей жест покликаний викликати покаяння в людини наділеної владою. Цей жест це примус до переосмислення. Це викриття злочину. Це можливість реально побачити до чого приводить людину гріх жадібності і жорстокості.

Ця історія чітко вчить, що любов до ворога це не погодження з його поганими вчинками. Ця історія вчить, що ми можемо протестувати, висловлювати свою незгоду. Ми можемо протистояти злу і опиратися його поширенню. Ми маємо не дати злу розвиватися, а зробити усе можливе, щоб зупинити його, але не насильницькими методами.

Бог хоче, щоб ми робили усе можливе, що є в наших силах, щоб стримати зло. Але ми не несемо відповідальність за результат.

Читаючи книгу Віктора Гюго «Знедолені» мене вразив епізод, який став розв'язкою цього роману.

Жан Вальжан звільняється з каторги, відсидів багато років за те що взяв кілька яблук. Він заходить в якесь місто і проситься на ночівлю. Всі йому відмовляють. Але священник запрошує до себе. Стелить йому ліжко, він вперше за багато років спить в справжньому чистому ліжку.

Коли вранці він встає раніше за всіх, то прихоплює набір столового срібла та свічник. Коли поліція його схопила і привела до Єпископа, щоб пересвідчитися, що то предмети крадені. Єпископ сказав, що ці предмети подарував Жану Вальжану. Цей вчинок, змушує змінитися Жана Вальжана. Він присвячує своє життя іншим і допомагає знедоленим таким як сам.

Коли ми любимо своїх ворогів, любимо тих хто з нами поступив несправедливо, ми даємо Богу можливість змінювати життя людей.

Приклад про борги

Щоб зрозуміти про що йдеться потрібно знати історичні деталі.

Бог дав Ізраїлю справедливую кредитну систему. Ви знали що Бог відкрив людям як їм потрібно вести себе у питаннях фінансів?

Наша система в Україні працює так, щоб дати гроші усім кому попало, а у них забрати все, що є.

Бог наказує Ізраїлю, як він має вести свою фінанси.

Є право і порядок як надавати позику. Але є і умови. Головний принцип, що ніхто не має бути в боргах чи нужді довго.

Кожні сім років борги списувалися. Це означало, що Бог таким чином не дозволяв безконтрольно багатіти багатих, і не дозволяв, щоб бідні не мали шансу поправити свої справи.

Уявіть ситуацію, ви багатий чоловік, ви є власник землі, приходить сьомий рік наступного року коли усі борги списуються. Бідна людина приходить до вас і каже, що його врожай не вдалий, дружина захворіла, немає за що годувати дітей. Чи може він у вас позичити гроші? Він каже що поверне? Ви скептично налаштовані, адже через рік він може прийти і вам прийдеться втратити.

Але Бог наказує, що в такому випадку, вам потрібно дати позику, навіть якщо вам її ніколи не повернуть.

Кожного разу, коли ти даєш бідному, ти надієшся на Господа, який може потурбуватися про наші потреби.

Бог хоче, щоб ми правильно використовували гроші та майно для кращого. Бог дає вам кошти, блага, які ми маємо використати для поширення та розбудови Його царства.

Цей текст вчить кількох речей.

Ми маємо бути щедрі, але з розумом. Є ситуації у яких людям важко віддати, це означає, що нам просто потрібно довіритися Господу і Він дасть нам те що у нас не стало.

Ми маємо бути відповідальними. Коли беремо у борг маємо віддавати.

Три стандарти

Людський стандарт

Як хочете, щоби чинили вам люди, — чиніть [і ви] їм так само.

Здебільшого люди приймають інше правило: Не роби іншим того, чого не хочеш щоб вони зробили з тобою.

Якщо дотримуватися цього правила, то це буде лише стримувати зло.

Ми не повинні красти, якщо нам не подобається що крастимуть у нас.

Ми є маємо шкодити іншим, бо не хочеться страждати самому.

Ісус пропонує дещо інше, він каже робіть іншим те, що хотіли б ви щоб вони вам робили. Ісус іде далеко за рамки того, щоб тільки уникали зла, Ісус акцентує на творенні добра для інших.

Робіть добро, благословляйте, моліться, допомагайте тим хто має потребу.

Ісус дає три приклади як люди, грішники ставляться один до одного і що саме цього мало для учнів Його. Є добрі речі, які люди роблять, але їх мало щоб бути учнем Ісуса.

Грішники люблять тих хто їх люблять

А коли любите тих, хто любить вас, то яка вам благодать? Адже й грішники люблять тих, які їх люблять.

Ісус називає взаємну любов – любов'ю грішників. Це звичайне і нормальне для людей, які не знають Бога. Нажаль багато хто навіть не може втримати цього людського стандарту. Любити взаємно.

Хтось повертається з роботи роздратованим і змученим і приносить свою лють і злість на свою дружину дітей. Або ж на роботі людина добра приємна, а приходять додому зневажає чоловіка, дружину, дітей, які справді люблять.

Якщо ти любиш навзаєм, то тут немає нічого дивного і незвичайного, на це здатні будь хто. Якщо ти так робиш не очікуй від Бога особливих благословень. Ти так зобов'язаний поступати.

Грішники допомагають друзям

І коли добро чините тим, хто робить добро, яка вам благодать?

Грішники роблять добро своїм друзям. Якщо ти робиш добро для тих, хто робить тобі добро, то це звичайні людські стосунки. Тут немає нічого незвичайного.

Але навіть таке для нас стає вражаючим. Багато людей вважають що їм зобов'язані допомогти, а вони не зобов'язані відповісти взаємністю.

Жоден християнин не може бути зосередженим на собі. І думати що усі мають зобов'язання допомагати. Загально людські принципи спонукують відповідати взаємністю.

Грішники дарують друзям

Коли позичаєте тим, від яких сподіваєтесь одержати стільки ж

Ісус приводить приклад, що люди позичають друзям, які зможуть віддати, то в чому ж тоді подвиг?

Коли люди відкриті один одного виручати, це нормально, але тут немає нічого дивного і надзвичайного. Подвигу немає.

Не думай, що ти дуже добра людина, коли позичаєш тому, хто відасть, і зможе тобі чимось бути корисному.

Колись ще Цицерон навчав:

Доброта не має бути дана юнакові, ані старійшині, ані людині у віці, бо той швидше помре ніж віддасть, молодість швидше за все забуде.

Ці три приклади людський стандарт, тут немає Божого і чогось незвичайного.

Божий стандарт

Тож любіть ворогів своїх, робіть добро, позичайте, нічого не очікуючи, — і буде вам велика нагорода: ви будете синами Всевишнього, тому що Він є добрий і до невдячних, і до злих.

Любіть, робіть добро, давайте ворогам

Те що вчить Христос тут це не те, що роби добро тому, хто робить тобі. Це мислення помилкове і тупикове. Більшість людей почуваються нещасними, що очікують відповіді на свою добрість і не можуть дочекатися.

Ми маємо служити іншим не чекаючи взаємності.

Ось в чому секрет щастя в стосунках з людьми.

Більшість людей, які згоріли в служінні, або ті хто перестали відвідувати церкву є люди, які розіззлилися на інших, кому вони служили, а ті не відповіли їм взаємністю.

Коли хтось жертвував собою, а жертви у відповідь не прийшло. Коли допомагали іншим, а допомога у відповідь не прийшла.

Так нам потрібно відповідати і робити усе можливе, але ми не маємо очікувати і вимагати такої взаємності взамін.

Якщо ви хочете бути нещасними хочете розчарування робіть щось і очікуйте від людей відповіді.

Якщо ви хочете щоб вам допомагали, ви приречені на розчарування.

Якщо ви служите, щоб вам служили, будьте готові до неприємностей.

Якщо ви робите добро тому, що хочете, щоб добро робили вам, ви скоро згорите.

Ваше служіння ваша добротність ґрунтується на ваших інтересах, а не на самовіддачі справжнього учня Христа.

А Як же тоді служити, що має бути мотивацією для мене?

Буде нагорода

Ісус каже, що коли будемо жити за Його правилами, то будемо мати нагороду не від людей, а від Нього у Його Царстві.

Ця нагорода не просто нагорода – а велика нагорода. Ця нагорода є мотивацією, і є ключем до послуху.

Коли йдеться про нагороду не мається на увазі якесь вічне життя. А йдеться про особливу відзнаку від Господа в Його Царстві. Таким чином Бог заохочує нас до слухняного і вірного Йому життя. Бог бачить нас, бачить наше серце і справедливо оцінює.

Ми стаємо схожими до Бога

Ви станете синами Всевишнього. Він добрий до невдячних і злих. Тому будь милостивим як Бог.

Бути сином Божим – це великий подарунок. Коли ми віримо в Ісуса ми не просто отримуємо вічне життя, ми отримуємо сім'ю, у якій ми свої і домашні. І цією сім'єю є Бог.

Якщо ми безкорисливі і добрі, любимо ворогів, то чинимо так як сини Божі. Така поведінка є правильною для Божих дітей, бо так діє Він.

Ми як Його діти є Його посланцями на землі. Ми маємо показати своїм життям і своєю поведінкою яким є Бог.

Коли ми живемо таким життям люди мають можливість сказати як він схожий до свого батька.

У світі дуже багато проблем, бо ми християни показуємо щось, що не нагадує Бога. Якби ми були б схожими до Бога, то люди навколо хотіли б бути такими самими.

Ви коли небудь давали оцінку своїм діям, своїм мотивам, на кого схожі вони? Кого у наших діях можна впізнати?

Візьміть аркуш паперу, з одного боку напишіть риси світу.

- Гіркота; Помста; Ненависть; Жадібність; Бунт; Плітка; Наклеп; Пожадливість; Брехня; Крадіж; Корупція; Доброта лише до тих хто добрий; Позички лиш тим, хто може позичити.

З іншого боку, перчисліть риси і характер Бога. Довготерпелівість, добро, милосердя, щедрість, прощаючий, вірний, співчутливий, правдивий, благословляючий, дає не очікуючи назад.

Потім погляньте на список, кого ви більше нагадуєте?

Висновок

Ви мрієте про щастя?

Якщо ви хочете бути щасливими, вам потрібно перестати гонитися за примарою.

Секрет щастя не в пошуках а в бутті. Щастя не потрібно шукати, щасливим потрібно бути.

Бути щасливим в стосунках з людьми – це бути готовим покласти себе на вівтар служіння людям. Цього не можливо досягнути, якщо ти не покладеш свого життя на служіння Богу.

Любіть людей, не чекайте, цього взамін від них

Робіть добро, говоріть добре, моліться за них

Будьте готові заплатити за свою любов ціну, вона дуже дорога, але цього варта

Задовольняйтесь не лише людським розміном ти мені, я тобі. А ідіть далі.

І будьте щасливими!